

مقایسه اثر فوتوراپی متناوب با فوتوراپی ممتد بر کاهش هیپریلیروبینمی در نوزادان

دکتر فاطمه اقبالیان^{*}، دکتر کامران سبزیان^۲

تاریخ دریافت: ۹۱/۰۴/۲۸، تاریخ پذیرش: ۹۱/۰۵/۲۶

چکیده

پیش زمینه و هدف: مطالعه حاضر با هدف مقایسه اثربخشی فوتوراپی متناوب و فوتوراپی ممتد انجام شد.

مواد و روش‌ها: در یک کار آزمایی بالینی تصادفی کنترل شده ۹۶ نوزاد ترم سالم که به علت هیپریلیروبینمی غیر مستقیم در بخش نوزادان بیمارستان بعثت همدان بستری شده بودند مورد مطالعه قرار گرفتند. نوزادان به صورت تصادفی به دو گروه ۴۸ نفری تقسیم شدند. گروه فوتوراپی ممتد ۲ ساعت تحت فوتوراپی قرار گرفتند و نیم ساعت دستگاه خاموش شد. گروه فوتوراپی متناوب یک ساعت تحت فوتوراپی قرار گرفتند و یک ساعت دستگاه خاموش شد. دو گروه از نظر دستگاه‌های فوتوراپی و سایر شرایط فوتوراپی (فاصله) همسان بودند. دو گروه از نظر وزن و سن و عوامل خطری مانند ناسازگاری (match) ABO و Rh جور (match) T-test آنالیز شدند. سطح بیلی روبين توتال سرم ۱۲، ۲۴ و ۴۸ ساعت پس از شروع فوتوراپی چک شد. اطلاعات با استفاده از آزمون T-test آنالیز شدند.

یافته‌ها: تفاوت معنی‌داری بین دو گروه از نظر سن و وزن و میانگین بیلی روبين توتال قبل از شروع فوتوراپی و ۱۲، ۲۴ و ۴۸ ساعت پس از شروع فوتوراپی وجود نداشت ($P>0.05$). میانگین مدت بستری در گروه متناوب ۳۴ ساعت (انحراف معیار ۸/۸) و در گروه ممتد ۳۳/۲ (انحراف معیار ۸) بود. تفاوت معنی‌داری بین دو گروه وجود نداشت ($P>0.05$). هیچ کدام از نوزادان در دو گروه نیاز به تعویض خون پیدا نکردند.

نتیجه گیری: بر اساس این مطالعه فوتوراپی متناوب به اندازه فوتوراپی ممتد در کاهش سطح بیلی روبين توتال سرم در نوزادان ترم موثر است.

کلید واژه‌ها: زردی نوزادی، هیپریلی روبينی غیرمستقیم، فوتوراپی متناوب، فوتوراپی ممتد

مجله پژوهشی ارومیه، دوره بیست و سوم، شماره چهارم، ص ۳۶۷-۳۶۳، مهر و آبان ۱۳۹۱

آدرس مکاتبه: همدان بیمارستان بعثت، بخش نوزادان، تلفن: ۰۸۱۱ - ۲۶۴۰۰۲۰

Email: eghbalian_fa@yahoo.com

مقدمه

اندازه فوتوراپی ممتد مؤثر است (۸). در دو مطالعه دیگر maurer و vogl نشان دادند که فوتوراپی متناوب موجب نیاز به دوره‌های طولانی تر فوتوراپی نمی‌شود (۹،۱۰). مطالعات بالینی ای که اثرات فوتوراپی متناوب و مداوم را مقایسه کرده‌اند نتایج متناقضی نشان داده‌اند. چند مطالعه نتوانستند اثر بخشی فوتوراپی متناوب را نشان دهنده این نتایج ممکن است ناشی از دوره‌های طولانی زمان فوتوراپی و قطع آن (light ton&off) باشد (۶،۴). فوتوایزومریزاسیون بیلی روبين به طور اولیه در عرض چند دقیقه در لایه‌های پوست اتفاق افتاده و بیلی روبين به آهستگی در عرض چند ساعت به پوست مهاجرت می‌کند با توجه به اینکه ذخیره مجدد بیلی روبين در پوست ۱ تا ۳ ساعت طول می‌کشد به نظر می‌رسد فوتوراپی متناوب به اندازه فوتوراپی ممتد مؤثر می‌باشد (۴،۶،۱۱).

فوتوراپی شناخته شده‌ترین شکل درمان و پیشگیری از هیپریلیروبینمی غیر کونژوگه نوزادی می‌باشد نوزادانی که فوتوراپی دریافت می‌کنند به طور مشخص نیازشان به تعویض خون کاهش می‌یابد (۱-۵). دو مکانیسم متفاوت در مورد اثر فوتوراپی بر کاهش غلظت بیلی روبين سرم نوزادان پیشنهاد شده است: فوتوایزومریزاسیون و فوتواکسیداسیون. به نظر می‌رسد مکانیسم اکسیداسیون نسبت به ایزومریزاسیون اثر کمتری در فوتوكاتابولیسم بیلیروبین داشته باشد (۴،۶،۷). دو محقق بهنام‌های lau و fung نشان دادند که در کینتیک و کاهش بیلیروبین سرم بین فوتوراپی متناوب وممتد تفاوت معنی‌داری وجود ندارد و روش متناوب یک ساعت در معرض فوتوراپی قرار دادن نوزاد و چهار ساعت قطع فوتوراپی به

^۱ استاد گروه کودکان دانشگاه علوم پزشکی همدان (نویسنده مسئول)

^۲ دستیار کودکان دانشگاه علوم پزشکی همدان

کشیده (بیش از ۱۴ روز) ۷-بیلیروبین مستقیم بیشتر از 2mg/dl
حجم نمونه:

حجم نمونه از مقایسه میانگین‌ها (فرمول زیر) محاسبه گردید:

$$N = \frac{2 \times (Z_{1-\alpha/2} + Z_{1-\beta})^2 \times \delta^2}{(\mu_1 - \mu_2)^2} \quad Z_{1-\alpha/2} = 1.28$$

$$Z_{1-\beta} = 0.84 \quad \mu_1 = 11.6$$

$$\delta \approx 2 \quad \mu_2 = 10.86 \quad N = 48$$

برآورد میانگین مقدار بیلی روبین غیر مستقیم در روش فوتوتراپی متناوب بر حسب میلی گرم: ۱۱/۰۶ و میانگین مقدار بیلی روبین غیر مستقیم در روش فوتوتراپی ممتد بر حسب میلی گرم: ۱۰/۸۶ در نظر گرفته شد.^(۱۳) نظر به نتایج برخی مطالعات پیشین با توجه به برآورد احتمالی میانگین بیلی روبین غیر مستقیم در روش فوتوتراپی ممتد به مقدار ۱۰/۸۶ و در روش متناوب به میزان ۱۱/۰۶ با واریانس ۲ میزان خطای نوع اول و ۵ درصد خطای نوع دوم ۲۰ درصد حجم نمونه به تعداد ۴۸ نوزاد در هر گروه برآورد شد.^(۱۳)

مشخصات دستگاه‌های فوتوتراپی: دستگاه فوتوتراپی مربوط به شرکت توسان که دارای چهار لامپ آبی (که به طور متوسط ۲۰mw/cm²/nm اشعه با طول موج 420-475 nm تولید می‌کند) است در فاصله ۳۰ سانتی‌متری بالای سر نوزاد قرار گرفت. در این مطالعه نوزادان به صورت تصادفی به دو گروه ۴۸ نفری تقسیم شدند. یک گروه تحت فوتوتراپی ممتد (۲ ساعت فوتوتراپی و ۰/۵ ساعت قطع آن) و یک گروه تحت فوتوتراپی متناوب (یک ساعت فوتوتراپی و یک ساعت قطع آن) قرار گرفتند. سطح بیلی روبین توتال در ابتدای مطالعه و هر ۱۲ ساعت تا ۴۸ ساعت اندازه‌گیری می‌شد.

T-test اطلاعات به دست آمده با استفاده از آزمون‌های آماری و Repeated analysis of variance تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها

این مطالعه با هدف مقایسه اثر فوتوتراپی متناوب با فوتوتراپی ممتد در درمان هیپر بیلی روبینی نوزادان انجام شد. از ۹۶ نوزاد مورد مطالعه ۵۵ نفر (۵۷/۳٪) پسر و ۴۱ نفر (۴۲/۳٪) دختر بودند.

میانگین سن نوزادان مورد مطالعه ۵/۹۷ روز با انحراف معیار (دامنه ۳-۱۲ روز) بود.

برای تعیین بهترین الگوی زمانی فوتوتراپی متناوب لازم است یک مطالعه کارآزمایی بالینی (clinical trial) انجام و دو روش فوتوتراپی متناوب و ممتد با هم مقایسه گردد. بدیهی است در صورتی که فوتوتراپی متناوب به اندازه فوتوتراپی ممتد موثر باشد این فرصت به والدین و پرستار نوزاد داده می‌شود که لامپ‌های فوتوتراپی را برای مدت مناسب خاموش کرده، چشم بند نوزاد را برداشته و مادر نوزاد را در بدون ترس از کاهش اثر فوتوتراپی در آغوش بگیرد و به نظافت و تغذیه وی بپردازد. این امر موجب کاهش زمان روشن بودن دستگاه و طولانی‌تر شدن عمر دستگاه و صرفه جویی در انرژی می‌گردد.

ذکر این نکته ضروری است که عدم تحمل فوتوتراپی توسط نوزاد و قطع ان توسط والدین ناشایع نیست و در صورت تایید یکسان بودن اثر روش فوتوتراپی متناوب و ممتد پذیرش فوتوتراپی متناوب برای والدین و نوزاد بی‌قرار بیشتر خواهد بود. از طرف دیگر با استفاده از روش فوتوتراپی متناوب و کمتر شدن زمان تماس نوزاد با امواج نورانی احتمال ایجاد عوارض فوتوتراپی بر نوزاد نیز کمتر می‌گردد.^(۱۲)

در مطالعات گوناگون دوره‌های ۱۵ دقیقه فوتوتراپی و ۱۵ دقیقه قطع آن و همچنین یک ساعت فوتوتراپی و چهار ساعت قطع آن نیز گزارش شده‌اند. اما دوره‌های کوتاه انجام و قطع فوتوتراپی (۱۵ دقیقه یا کمتر از یک ساعت) نیاز به مراقبت خیلی زیاد دارد و مراقبین نوزاد را خسته می‌کند.^(۱۱,۱۳,۱۴,۱۵)

در این مطالعه برایم که فوتوتراپی ممتد (دو ساعت فوتوتراپی و نیم ساعت قطع آن)^(۱۶) را با روش متناوب (یک ساعت فوتوتراپی و یک ساعت قطع آن) مقایسه کنیم. این روش برای مراقبین نوزاد از روش‌های کوتاه‌تر از یک ساعت قابل قبول تر است و از روش‌های طولانی‌تر از یک ساعت فوتوتراپی و چهار ساعت قطع آن محافظه کارانه‌تر است.

مواد و روش کار

جامعه آماری: کلیه نوزادان ترم، در محدوده سنی ۱ تا ۱۴ روز و وزن بالای ۲۵۰۰ گرم که به علت هیپر بیلی روبینی غیر مستقیم (BIL > 24 mg/dl)^(۱۶) در بیمارستان بعثت بسترهای شدن از اردیبهشت ۱۳۸۸ لغایت اردیبهشت ۱۳۸۹ پس از گرفتن رضایت نامه کتبی از والدین وارد مطالعه شدند.

معیارهای خروج از مطالعه:

- (۱) وزن کمتر از ۲۵۰۰ گرم (۲) وجود بیماری همراه (مادرزادی و غیر مادرزادی)^(۳) نیاز به تعویض خون^(۴) نیاز به فوتوتراپی
- (۵) سن حاملگی کمتر از ۳۷ هفته^(۶) ایکتر طول

هیچ کدام از بیماران در دو گروه نیاز به تعویض خون پیدا نکردند.

میانگین مدت زمان بستری در گروه متناوب ۳۴ ساعت (انحراف معیار ۰/۸) و در گروه ممتد ۳۳/۲ ساعت (انحراف معیار ۰/۸) بود. تفاوت معنی‌داری از نظر مدت زمان بستری در دو گروه مشاهده نشد ($P>0.05$) (جدول ۱).

میانگین بیلی روبین توتال سرم نوزادان قبل از شروع فتوترایپی (بیلی روبین ۱) در گروه ممتد ۱۸/۶۴ mg/dl با انحراف معیار ۱/۶۸ و در گروه متناوب ۱۸/۵۴ mg/dl با انحراف معیار ۱/۸۱ بود (جدول ۲).

تفاوت معنی‌داری در دو گروه وجود نداشت ($P>0.05$). بیلی روبین توتال نوزادان در دو گروه ۱۲ و ۲۴ و ۳۶ و ۴۸ ساعت پس از شروع فتوترایپی اندازه‌گیری شد. اطلاعات به دست آمده با استفاده از T-test آنالیز شد. با مراجعه به جدول آزمون T مستقل و مشاهده میانگین معنی‌داری نظر به اینکه کلیه ارقام P_v در همه چهار مرحله چک بیلی روبین (۱۲ و ۲۴ و ۳۶ و ۴۸ ساعت بعد از شروع فتوترایپی)، بیش از ۰.۰۵ هستند، تفاوت معنی‌داری بین دو گروه مقایسه شده وجود ندارد (جدول ۳ و نمودار ۱).

جدول شماره (۱): مقایسه میانگین مدت زمان بستری (ساعت) در دو گروه

گروه	تعداد	میانگین (SD)	
		مدت بستری (ساعت)	p value
متناوب	۴۸	۳۴(۰/۸)	>0.05
ممتد	۴۸	۳۳/۲(۰/۸)	.۲

*SD: Standard Deviation

جدول شماره (۲): مقایسه میانگین بیلی روبین توتال سرم (mg/dl) بدو شروع فتوترایپی در دو گروه

گروه	تعداد	میانگین (SD)			
		بیلی روبین توتال mg/dl	t	df	p v
متناوب	۴۸	۱۸/۵۴ (۱/۸۱)	-۰/۰۲۶	۹۴ /۰/۹	.۷/۰/۷
ممتد	۴۸	۱۸/۶۴ (۱/۶۸)			

*SD: Standard Deviation

جدول شماره (۳): مقایسه میانگین بیلی روبین توتال سرم (mg/dl) ۱۲، ۲۴، ۳۶ و ۴۸ ساعت بعد از شروع فتوترایپی در دو گروه

زمان (ساعت)	گروه	تعداد	میانگین (SD)	نتایج	p v	df	t
۱۲	متناوب	۴۸	۱۶/۰/۱ (۱/۶۸)		.۱/۰/۱	۹۴ /۱	۱/۳۰
۲۴	ممتد	۴۸	۱۵/۵۴ (۱/۸۱)				
۳۶	متناوب	۴۸	۱۳/۲۵ (۱/۶۹)		.۱/۰/۱	۹۴ /۱	۱/۱۳
۴۸	ممتد	۴۸	۱۲/۸۵ (۱/۷۱)				
۱۲	متناوب	۴۸	۱۱/۱۴ (۱/۵۴)		.۱/۰/۱	۹۴ /۱	۱/۱۳
۳۶	ممتد	۴۸	۱۰/۸ (۱/۳۸)				
۴۸	متناوب	۴۸	۹/۲۴ (۱/۳۴)		.۰/۶	۹۴ /۰	
۴۸	ممتد	۴۸	۹/۱۱ (۱/۲۲)				

*SD: Standard Deviation

میانگین وزن نوزادان مورد مطالعه ۳۱۹۱/۶ گرم با انحراف معیار ۴۱۰۰-۴۱۰۰ (دامنه ۲۵۰۰-۲۵۰۰ گرم) بود.

میانگین وزن نوزادان در گروه متناوب ۳۲۴۶/۸ گرم با انحراف معیار ۳۷۴/۹ و در گروه ممتد ۳۱۳۶/۴ گرم با انحراف معیار ۴۴۸/۲ بود.

تفاوت معنی‌داری در وزن نوزادان در دو گروه وجود نداشت ($P>0.05$).

تعداد هفت مورد (۰/۱۴۵)، ناسازگاری گروه خونی (ABO Incompatibility) در گروه ممتد و تعداد ۵ مورد (۰/۱۰۴) ناسازگاری گروه خونی (ABO Incompatibility) در گروه متناوب وجود داشت.

تفاوت معنی‌داری از نظر ناسازگاری گروه خونی (ABO Incompatibility) در دو گروه وجود نداشت. (۰/۰۵).

تعداد یک مورد ناسازگاری Rh (مادر Rh منفی و نوزاد مثبت) در گروه ممتد وجود داشت که تست کومبیس مستقیم آن منفی بود و نیاز به فتوترایپی شدید (Intensive) نداشت. ناسازگاری Rh در گروه متناوب وجود نداشت. تفاوت معنی‌داری از نظر ناسازگاری Rh در دو گروه وجود نداشت (۰/۰۵).

جدول شماره (۱): مقایسه میانگین مدت زمان بستری (ساعت) در دو گروه

گروه	تعداد	میانگین (SD)	p value
متناوب	۴۸	۳۴(۰/۸)	>0.05
ممتد	۴۸	۳۳/۲(۰/۸)	.۲

*SD: Standard Deviation

جدول شماره (۲): مقایسه میانگین بیلی روبین توتال سرم (mg/dl) بدو شروع فتوترایپی در دو گروه

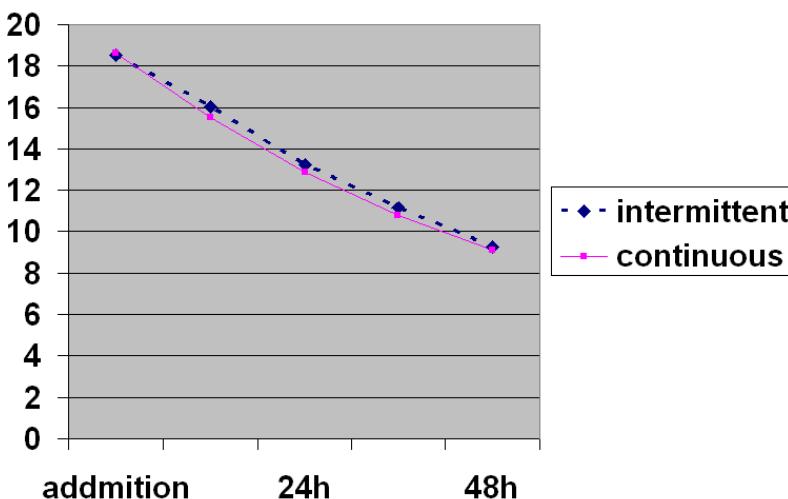
گروه	تعداد	میانگین (SD)	نتایج	p v	df	t
متناوب	۴۸	۱۸/۵۴ (۱/۸۱)		.۰/۷	۹۴ /۰/۹	-۰/۰۲۶
ممتد	۴۸	۱۸/۶۴ (۱/۶۸)				

*SD: Standard Deviation

جدول شماره (۳): مقایسه میانگین بیلی روبین توتال سرم (mg/dl) ۱۲، ۲۴، ۳۶ و ۴۸ ساعت بعد از شروع فتوترایپی در دو گروه

زمان (ساعت)	گروه	تعداد	میانگین (SD)	نتایج	p v	df	t
۱۲	متناوب	۴۸	۱۶/۰/۱ (۱/۶۸)		.۱/۰/۱	۹۴ /۱	۱/۳۰
۲۴	ممتد	۴۸	۱۵/۵۴ (۱/۸۱)				
۳۶	متناوب	۴۸	۱۳/۲۵ (۱/۶۹)		.۱/۰/۱	۹۴ /۱	۱/۱۳
۴۸	ممتد	۴۸	۱۲/۸۵ (۱/۷۱)				
۱۲	متناوب	۴۸	۱۱/۱۴ (۱/۵۴)		.۱/۰/۱	۹۴ /۱	۱/۱۳
۳۶	ممتد	۴۸	۱۰/۸ (۱/۳۸)				
۴۸	متناوب	۴۸	۹/۲۴ (۱/۳۴)		.۰/۶	۹۴ /۰	
۴۸	ممتد	۴۸	۹/۱۱ (۱/۲۲)				

*SD: Standard Deviation

نمودار شماره (۱): مقایسه کاهش بیلی روبین توتال سرم (mg/dl) در دو گروه

بر اساس مطالعه دکتر نیک نفس و همکاران با در نظر گرفتن این واقعیت که فتوایزومیرازاسیون در عرض چند دقیقه اتفاق می‌افتد و بیلی روبین به آهستگی در ظرف چند ساعت به پوست مهاجرت می‌کند، این فرضیه مطرح شده که برنامه فتوترابی متناوب، به اندازه روش ممتد، موثر می‌باشد (۱۳). در مطالعات ذکر شده فوق و مطالعه دکتر نیک نفس، این فرضیه مورد آزمایش قرار گرفت و تایید شد (۱۳). برنامه‌های درمانی از ۱۵ دقیقه فتوترابی و ۱۵ دقیقه استراحت، تا ۱ ساعت فتوترابی و ۴ ساعت استراحت، در مطالعات مختلف به کار گرفته شده و نتایج رضایت‌بخشی گزارش شده است (۱۰,۷,۶).

دوره‌های کوتاه شروع و قطع فتوترابی (۱۵ دقیقه تا کمتر از یک ساعت)، نیازمند مراقبت بسیار نزدیک است و موجب نگرانی و خستگی مراقبین می‌شود؛ در عین حال، برنامه‌های طولانی شروع و قطع فتوترابی مستلزم کنترل دقیق میزان اشعه لامپ‌های دستگاه فتوترابی با استفاده از فوتومتر می‌باشد؛ و متغیرهای بسیاری (مانند سطحی از بدن که در معرض نور قرار می‌گیرد و فاصله نوزاد از دستگاه فتوترابی و...) باید حذف شود.

لیکن قضاوت بالینی پژوهش باید قوی باشد و در صورتی که سطح بیلی روبین خون نوزاد به حد تعویض خون (Exchange) نزدیک شود، بایستی از فتوترابی ممتد جهت کاهش رضایت‌بخش سطح بیلی روبین سرم استفاده شود (۱۶).

نتیجه گیری

بر مبنای نتایج این مطالعه، دوره‌های فتوترابی متناوب (یک ساعت روشن نمودن دستگاه و یک ساعت خاموش کردن آن) به

بحث

مطالعات بالینی که اثر فتوترابی ممتد و متناوب را بر کاهش بیلی روبین توتال را مقایسه کرده‌اند، نتایج متفاوتی را ارائه کرده‌اند. به منظور یافتن دوره‌های مطلوب روشن و خاموش کردن دستگاه فتوترابی در درمان هیپریبیلی روبینی نوزادان، این مطالعه در دو گروه از نوزادان انجام شد. در این مطالعه ۹۶ نوزاد مبتلا به زردی که به بخش نوزادان بیمارستان بعثت همدان ارجاع شده بودند، به صورت تصادفی در دو گروه مورد مطالعه قرار گرفتند. گروه یک را تحت فتوترابی متناوب (یک ساعت فتوترابی و یک ساعت قطع آن) و گروه دو را تحت فتوترابی ممتد (دو ساعت فتوترابی و نیم ساعت قطع آن) قرار دادیم.

بیلی روبین توتال سرم در دو گروه در بد و بستری و همچنین، ۱۲ و ۲۴ و ۳۶ و ۴۸ ساعت بعد از شروع فتوترابی تفاوت معنی‌داری نداشتند ($P>0.05$).

نتایج این مطالعه نشان داد که روش فتوترابی متناوب (که در آن بیمار یک ساعت تحت فتوترابی قرار گرفت و یک ساعت دستگاه خاموش شد)، به اندازه فتوترابی ممتد (که در آن بیمار دو ساعت تحت فتوترابی قرار گرفت و نیم ساعت دستگاه خاموش شد)، در پایین آوردن سطح بیلی روبین توتال سرم، در نوزادان ترم موثر است. در مطالعه Lau and Fung نشان داده شد که در کینتیک بیلی روبین سرم، تفاوت معنی‌داری بین فتوترابی ممتد و متناوب وجود ندارد و یک برنامه فتوترابی متناوب (که در آن بیمار یک ساعت تحت فتوترابی قرار گرفت و چهار ساعت فتوترابی قطع شد) به اندازه فتوترابی ممتد موثر است (۸). در دو مطالعه جداگانه Vogl and Maurer، نشان دادند که فتوترابی متناوب باعث دوره‌های طولانی‌تر فتوترابی نمی‌شود (۱۰,۹).

مضطرب، روش فتوترابی ممتد محافظه کارانه‌تر به نظر می‌رسد.

سپاسگزاری

نویسنده‌گان مقاله بدین وسیله از معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی همدان و آقای دکتر محمد فلاح که در انجام این طرح با ما همکاری نمودند، تشکر می‌کنند.

اندازه فتوترابی ممتد (دو ساعت روشن نمودن دستگاه و نیم ساعت خاموش کردن آن)، در درمان هیپریلی روبینمی غیر مستقیم نوزادان ترم، موثر است. این روش از دوره‌های شروع و قطع فتوترابی کمتر از یک ساعت، برای مراقبین نوزادان، پذیرفتی تر است و از دوره‌های طولانی تر محافظه کارانه‌تر می‌باشد.

البته در مواردی مانند نزدیکی بیالی روبین به سطح تعویض خون، پره‌ترم بودن نوزاد، وجود بیماری همراه و یا والدین به شدت

References:

1. Fletcher MA, MacDonald (eds). Neonatology: pathology and management of the newborn. 6th Ed. Philadelphia: Lippincott; 2005. P. 768-835.
2. Maisels MJ. Jaundice in a newborn. Contempor Pediatr 2005;22(5): 34-54.
3. Tan KL. Phototherapy for neonatal jaundice. Clin Perinatal 1991;18(3):423-39.
4. Martin RJ, Fanaroff AA, Walsh MC (eds). Fanaroff and Martin's Neonatal-Perinatal Medicine: Diseases of the fetus and infant. 8th Ed. Philadelphia: Mosby; 2006.
5. Sheidt PC, Bryla DA, Nelson KB. Phototherapy for neonatal hyperbilirubinemia: six year follow-up of NICHD clinical trial. Pediatr 1990;85(4):455-63.
6. Maisels MJ, McDonagh AF. Phototherapy for neonatal jaundice. N Engl Med 2008;358(9):920-8.
7. Ip S, Chung M, Kulig J. An evidence-based review of important issues concerning neonatal hyperbilirubinemia. Pediatr 2004;14(1): 130-53.
8. Lau SP, Fung KP. Serum bilirubin kinetics in intermittent phototherapy of physiologic jaundice. Arch Dis Child 1984;50(9):892-4.
9. Maurer HM. Controlled trial comparing agar, intermittent phototherapy and continuous phototherapy for reducing neonatal hyperbilirubinemia. J Pediatr 1973;82(1): 73-6.
10. Vogl TP, Hegyi T, Hiatt IM. Intermittent phototherapy in the treatment of Jaundice in the premature infant. J Pediatr 1978; 92(4):627-630.
11. Brown AK, Kim MH, Wu PYK. Efficacy of phototherapy in prevention and management of neonatal hyperbilirubinemia. Pediatr 1985;75(2 pt 2):393-400.
12. Govil YC, Misra PK, Malik GK, Kaul R. Phototherapy – a modified, approach. Indian J Pediatr 1984; 51(1):21-4.
13. Niknafs P, Mortazavi AA, Torabinejad MH. Intermittent versus continuous phototherapy for reducing neonatal hyperbilirubinemia. Iranian J Pediatr 2008;18(3):251-6.
14. Mc Donagh AF, Lightner DA. Like a shrivelled blood orange- Bilirubin, jaundice and phototherapy. Pediatr 1985;75(3): 443-550.
15. Maisels MJ. Phototherapy In :Maisels MJ , Watchko JF, Editors. Neonatal jaundice. New York: Haward Academyic Publisher; 2000. P.177-203.
16. American Academy of Pediatrics Clinical Practice Guideline. Management of hyperbilirubinemia in the newborn infant 35 or more weeks of gestation. Pediatr 2004;114(1):297-316.